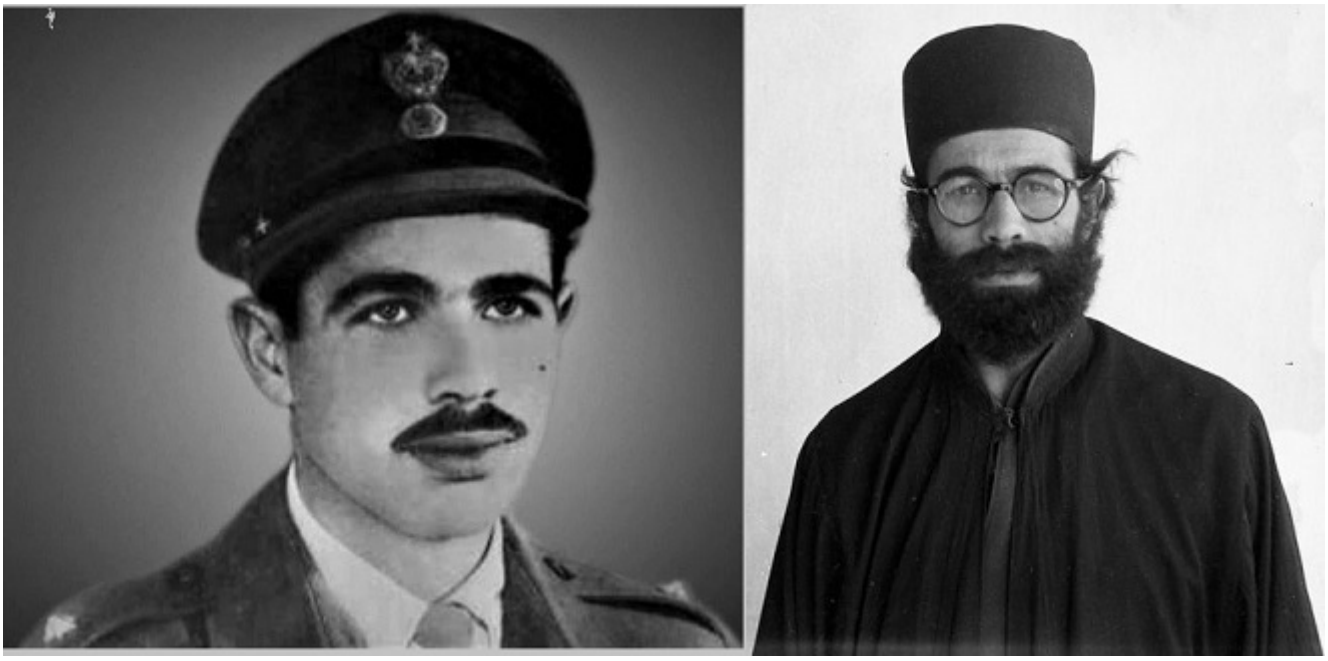
3 Μαρτίου 2021

Γρηγόρης Αυξεντίου – Σταυράγγελος του Μαχαιρά: Επί τη επετείω των γενεθλίων του στην αιωνιότητα και την αθανασία! (Στέλιος Κούκος)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Ο Γρηγόρης Αυξεντίου, ανθυπολοχαγός του Ελληνικού Στρατού, και αντάρτης ντυμένος μοναχός (1928-1957).

Επιστολή

Αγαπητέ Γρηγόρη

Σήμερα είναι 28 Φεβρουαρίου του 2021 -πήγα να γράψω του 1821 αλλά μην το θεωρήσεις περίεργο, αφού όλο μ' αυτό ασχολούμαι αυτόν τον καιρό. Βρισκόμαστε όπως ξέρεις 200 χρονιά μετά την μεγάλη αυτή εθνική προσπάθεια του γένους, την Ελληνική Επανάσταση του '21. Και, ακόμη ψάχνουμε να δούμε τι και πώς έγινε τότε. Το γιατί το ξέρουμε, αν και κάποιοι κάνουν πως δεν ξέρουν…

Και μάλιστα δεν χάνουν την ευκαιρία από τον ελεύθερο τόπο και από τις δημόσιες και κρατικές "θέσεις" -που θα έλεγε ο Μακρυγιάννης- που τους κληρονόμησαν οι σκλαβωμένοι και αιματοβαμμένοι ραγιάδες, να βρίζουν τους αγωνιστές και να βγάζουν θεωρίες και συμπεράσματα δικά τους! Χωρίς να νοιάζονται να ακούσουν τα λόγια των σκλάβων όπως είναι γραμμένα στα απομνημονεύματά τους!

Σήμερα, λοιπόν, Γρηγόρη, που είναι 28 Φεβρουαρίου του 2021 και είμαστε μόλις τρεις μέρες πριν από την επέτειο σου, την γενέθλιο ημέρα σου στην αιωνιότητα και την αθανασία, κάθομαι και σε σκέφτομαι και σένα και το δεινό και ένδοξο ολοκαύτωμα σου! Και, μάλιστα, σε σκέφτομαι ανάμεσα στους λοιπούς ήρωες του ελληνισμού. Τους μάρτυρές μας!

Η Ιερά Βασιλική και Σταυριπηγιακή Μονή Μαχαιρά, Κύπρος

Εσένα που έκανες τόπο μαρτυρίου το κρησφύγετό σου, εκεί κοντά στο Μοναστήρι της Παναγίας του Μαχαιρά με ανάδοχο σου την ίδια των Πλατυτέρα των Ουρανών. Μεγάλη η χάρη σου Σταυράγγελε του Μαχαιρά! (Και μ' αρέσει πάρα πολύ

η φωτογραφία σου με τα ρούχα του μοναχού. Ίσως, γιατί η ζωή του μοναχού, είναι διαρκώς μελέτη και μνήμη θανάτου. Δηλαδή πώς να νικηθεί ο θάνατος και να ζήσει πραγματικά και εν ελευθερία! Τηρουμένων των αναλογιών έτσι είναι και η ζωή του αντάρτη! Αφού, πρέπει πρώτα απ' όλα να φιλοσοφήσει και να ξεγράψει τη ζωή του θυσιαζόμενος για του άλλους. Και αυτή η θυσία είναι χαρά, είναι ζωή! Και συ έλαβες το αγγελικό σχήμα με το μαρτύριό σου ως Μάρτυρας του γένους)!

Και μαρτύρησες στον κόσμο πως και αυτή η Ελληνική Επανάσταση η Κυπριακή, ήταν μια παράτολμη επιχείρηση ελληνικής αξιοπρέπειας, δηλαδή μαρτυρία και αγωνία αρετής, ελευθερίας! Και πως και αυτή η ελληνική μαρτυρία ήταν μαρτύριο, "απ' τα κόκαλα βγαλμένη"! Και η δική σου, αν μου επιτρέπεις, και από τις καμένες σάρκες σου! Απ' τα κόκαλα και τις σάρκες των Ελλήνων τις ιερές, "χαίρε ω χαίρε λευτεριά"! Έτσι, λοιπόν, γράφεται η ιστορία και όχι με υποθέσεις εργασίας «'διοτέλειας» και συμφέροντος! Ιδεολογικού, κομματικού...

Ο Νεομάρτυρας, Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Κυπριανός (1756-1821).

Και ξέρεις, αυτές τις μέρες αναλογίζομαι και τον Νεομάρτυρά μας τον Κυπριανό, τον αρχιεπίσκοπο Κύπρου που εκεί ψηλά στο μοναστήρι που εκάρη Μοναχός βρήκες καταφύγιο και εφαλτήριο για την αιωνιότητα.
Και θυμάμαι και τα λόγια του Κυπριανού, τα λόγια του ποιητή που έγραψε το έπος και συνάξαρί του, «παρά το γαίμα των πολλών, εν κάλλιον του Δεσπότη». Έτσι και συ έδιωξες τους συντρόφους σου από το κρησφύγετο και τα 'βαλες μόνος με μιαν

αυτοκρατορία!

Γιατί, οι Ρωμιοί φαίνεται πως μόνον με αυτοκρατορίες τα βάζουν -από αρχαιοτάτων χρόνων. (Και μάλιστα ο καθένας μόνος απέναντι σε πολλούς, αν όχι όλους)! Και έρχεται στην μνήμη μου ο Νικήτας (ο Τουρκοφάγος) Σταματελόπουλος που όταν πολεμούσε τους αυτοκρατορικούς Τούρκους, και αυτοί έφευγαν για να σωθούν, εκείνος τους φώναζε «σταθείτε Πέρσες να πολεμήσουμε»! Δεν είναι φοβερό; Μετά από τόσους αιώνες! Οι Έλληνες στην επανάστασή τους αγωνιζόταν για μια ακόμη φορά ως το τελευταίο οχυρό της Ευρώπης!

Αλλά, οι Έλληνες όταν δεν τα κατάφερναν στον πόλεμο είχαν και άλλο τρόπο! Άλλωστε, δυο φορές άλωσαν την Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Μια με τα ελληνικά γράμματα και το πνεύμα και δεύτερη αλώνοντας και εξελληνίζοντας πλήρως την ίδια την αυτοκρατορία, την Ανατολική Ρωμαϊκή. Μέχρι και το όνομά έκλεψαν! Και έγιναν Ρωμαίοι και Ρωμιοί και Ρωμανία και Ρωμιοσύνη, όπως και Νέα Ρώμη! Και το είχαν καμάρι!

Αλλά και το δικό σου ανδραγάθημα, μαρτύριο Ρωμαίικο ήταν! Μόνος, αλλά όχι ολομόναχος, αλλά ως όλος ο ελληνισμός με την ρώμη της Ρωμιοσύνης τα έβαλες με την Βρετανική αυτοκρατορία! Γι’ αυτούς άξιζες 5.000 λίρες! Τόσο σε επικήρυξαν! Και έρχεται εδώ αντάμα, ο άλλος μόνος, αλλά όχι ολομόναχος και αυτός, ο Κυριάκος Μάτσης για να πει κατάμουτρα αλλά και με περισσή ευγένεια και ελληνική καλλιέργεια στον βρετανό κυβερνήτη της Κύπρου πως «Ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα, αλλά περί αρετής».
Και αυτός, άλλωστε, όπως και εσύ έδιωξε τους συντρόφους του από το κρησφύγετό του και τα έβαλε μόνος, και με πιθανότητα καμιά να νικήσει ή έστω να διαφύγει, με μια αυτοκρατορία!

Ο ήρωας Κυριάκος Μάτσης (1926-1958) ενώ ήταν καταζητούμενος.

Και, βέβαια, όλα αυτά όχι για να κάνει το κομμάτι του αλλά υπέρ αρετής! Δηλαδή ελευθερίας! Ελευθερίας με προσωπικό τίμημα και όχι τιμή με την έννοια του price των αγγλικών επικηρύξεων! Αλλά με τιμή και τιμιότητα! Με την αξιοπρέπεια της διεκδίκησης της ελευθερίας και εν προκειμένω την ένωση με την Ελλάδα για την οποία αγωνιστήκατε!

Και βεβαίως ο ελληνισμός της Κύπρου, αυτοί οι ξεχασμένοι Ρωμιοί στην ανατολική κόγχη της Μεσογείου τους έκαναν μεγάλο suprise (έκπληξη)! Ο Γιώργος Σεφέρης δεν έγραψε πως η Κύπρος είναι ο τόπος που λειτουργεί ακόμη το θαύμα;
Αλλά για να λειτουργήσει το θάμα, χρειάζεται και το τάμα, δηλαδή η προσήλωση, αν όχι η εμμονή στον στόχο. “Σ’ αυτόν τον τόπο όσοι αγαπούνε τρώνε βρώμικο ψωμί”, και ενίοτε διαθέτουν εκτός από την ψυχή τους και τα κόκαλα και τις σάρκες τους ως ένα ολικό ολοκαύτωμα!

Όπως, φαίνεται, όμως, οι Άγγλοι δεν ξέχασαν ποτέ τον ηρωικό σας αγώνα. Το φυσάνε ακόμη και δεν κρυώνει και ας μας έκαμαν και άλλα τόσα αφού συμμάχησαν με τους Πέρσες! Ναι, με τους Πέρσες που ακόμη μια φορά εκστρατεύουν εναντίον των Ελλήνων και εναντίον της Ευρώπης παντοιοτρόπως. Ακόμη και με συνομιλίες και με Πενταμερή!

Οι ήρωες Μ. Καραολής και Α. Δημητρίου.

Και βλέπεις και δικούς μας, σήμερα, Μηδίζοντες να προσφέρουν τα κόκκαλα και τις σάρκες του Αυξεντίου, του Μάτση, του Παλληκαρίδη, του Καραολή, του Δημητρίου, του Γιάλλουρου και τόσων άλλων, ακόμη και παιδαριομαρτύρων, νηπίων βορρά στα ποικίλα γεωστρατηγικά και οικονομικά (η price που λέγαμε) συμφέροντα της κοντόφθαλμης πολιτικής τους! Αναρωτήθηκαν ποιος θα τους σώζει στην συνέχεια από τους Πέρσες που θα ελέγχουν και τις βάσεις τους; Εκτός αν η όλη πολιτική τους είναι “Business as usual” (εμπορικές επιχειρήσεις όπως συνήθως). Παραδόπιστοι όπως συνήθως! Για αρετή θα μιλάμε; Οι ίδιοι οι οποίοι υποσχέθηκα στους Κύπριους την ελευθερία και την ένωση με την Ελλάδα μετά τον Β’ Παγκόσμιο πόλεμο! Και, τελικά, τα βρήκαν με τους επιτήδειους Πέρσες!

Αγαπητέ Γρηγόρη

Φαντάζομαι πως αυτές τις μέρες ζεις μια… δυστυχία αναλογιζόμενος πως γι’ αυτό έγινες παρανάλωμα; Αλλά, ίσως, και να μην αισθάνεσαι έτσι εκεί που είσαι και αυτά που λέω να είναι ανθρώπινες, γήινες και δειλές σκέψεις.

Ίσως, εσύ παραμένεις πάντα αγωνιστής και πάντα αισιόδοξος και μάλιστα επεμβαίνεις και στα ανθρώπινα. Δεν είσαι, άλλωστε, μόνος εκεί που είσαι, αλλά παρέα με τα καλύτερα, τιμιότερα και γενναιότερα παιδιά της γενιάς σου! Και μ’ άλλους πολλούς, βεβαίως! (Τα χαιρετίσματά και τα σέβη μας προς όλους. Για όσα έκαναν για μας)!

Οπότε, εσύ μπορεί να είσαι πιο ψύχραιμος μπροστά στα ρεζιλίκια μας που τούτες τις μέρες κάποιοι πάνε να παραδώσουν ξεδιάντροπα στους Πέρσες την πολιτική ισότητα! Να εξισώσουν την κληρονομιά της αρετής και της ελευθερίας σου με την ποικιλότροπη σκλαβιά τους! Την ρωμαλεότητα με την καταισχύνη, την Ρωμιοσύνη με τον Μηδισμό!

Όπως, και να ‘χει τώρα που δεν περισσεύει καλός λογισμός για να δούμε την παράδοση ως επίγνωση, και το ξεπούλημα ως τελευταία ευκαιρία, σε παρακαλώ πολύ αγαπητέ, ηρωομάρτυρα, Γρηγόρη Αυξεντίου ξαναφώτισε τα σκοτάδια μας με την λάμψη της αέναης νιότης σου που σαν καντήλι μαρτυρικό και συνάμα δοξαστικό άναψες κάτω από το μοναστήρι της Παναγίας του Μαχαίρα!

Η εικόνα της Παναγίας του Μαχαιρά.

Σε παρακαλώ πολύ Σταυράγγελε του Μαχαιρά που με το προσωπικό σου

ολοκαύτωμα ως το πιο εύοσμο λιβάνι θυμιάτισες την εικόνα της Παναγίας της Μαχαιριώτησσας, την Μεγαλόνησο, τον Ελληνισμό και όλη την Ρωμιοσύνη, μια από εκείνες τις καπνογόνους βόμβες που έριξες για να διαφύγεις και δεν εξερράγη ρίξε πάλιν!

Είμαι σίγουρος πως αυτή την φορά θα σκάσει!
Και το θυμίαμα το ουράνιο που θα εκχυθεί θα τους μεθύσει με το αθάνατο πνεύμα της θυσίας σου!
Και για μια ακόμη φορά οι Πέρσες δεν θα διαβούν!

Χαίρε αγαπητέ Σταυράγγελε Γρηγόρη Αυξεντίου, στης Παναγιάς του Μαχαίρα διηνεκής λαμπάδα, καντήλι ακοίμητο!
Αναμένω και σε ευχαριστώ!
Ξέρω ότι δεν θα τους αφήσεις να περάσουν!
Είμαι σίγουρος!

Χαίρε
Εκ μέρους όλων
Στέλιος

Και να είστε σίγουροι και εσείς, αγαπητοί αναγνώστες!
Δεν θα διαβούν και δεν θα περάσουν!